

گروه بیست 20 G،

ابزار گرداننده « همایش های اقتصادی جهان » در رویایی با « همایش های اجتماعی جهان »

1. پیشگفتار
2. جهانی شدن غرب مدار، حامل بحران مزمن
3. ساختار «گروه بیست» با تفاوت کشورهای خود مدار و کشورهای پیرامونی
4. هندوستان و چین، دو کشور پیرامونی با راهیافت های متفاوت
- 4.1. هندوستان، الگوی انکشاف بزرگترین دموکراسی جهان
- راهیافت از «پایین به بالا» Bottom up -
- 4.2. جمهوری توده یی چین، الگوی "سوسیالزم واقعا موجود"
- راهیافت از « بالا به پایین» Top down -
5. «نشست سران گروه بیست در سیول»، پایتخت کوریای جنوبی، بیانگر درهم آمیزی
- 5.1. تدابیر پیشگیرانه در راستای عدم تصادم نظرات
- 5.2. اعلامیه نشست سران کشور های عضو گروه بیست در سیول
6. ارزیابی انتقادی: فرایند دشوار «جهانی شدن پسا امریکا»
- 6.1. گروه بیست بمثابة ابزار چیره شدن بر بحران « جهانی شدن غرب مدار »
- 6.2. تولیدات ناخالص اجتماعی درون مرزی، شاخص اغوا کننده
- 6.3. .. تامین نسبی «نیازمندی های اولیه» بمثابة حقوق بشر
- 6.4. وابستگی های اقتصادی
- 6.5. بکاربرد شاخص بدیل: «توانا یی ملی گسترده»
- 6.6. مبارزه دو راهیافت: «داووس Davos» در رویایی با «پورتو الگر Porto Alegre»
نتیجه گیری
چکیده مطالب
رویکردها

بخش سوم

5 نشست سران گروه بیست در سیول، ، بیانگر درهم آمیزی

5.1. تدابیر پیشگیرانه در راستای عدم تصادم نظرات متفاوت

رهبان کشور های عضو گروه 20 بتاريخ 11 و 12 نوامبر 2010 در سیول، پایتخت کوریای جنوبی باهم گرد آمدند تا در راستای چیره شدن بر بحران مالی سال های 2007/8 به مشوره نشسته و تدابیر لازم اقتصادی اتخاذ نمایند. نشست سیول، پنجمین جلسه عالی سران کشور های گروه 20 و نخستین دیدار این گروه در کوریای جنوبی یعنی کشوری بود که در قطار کرسی نشینان خاصه گروه هشت محسوب نمی شود. باضافه نماینده اتحادیه اروپا، نمایندگان سه کشور دیگر، سنگاپور، اسپانیا و ویتنام نیز درین نشست به حیث مهمانان حضور بهم رسانیده بودند. به همین ترتیب سازمان های فرا ملی و جهانی از جمله اتحادیه افریقا، همایش کشورهای حوزه جنوب شرق آسیا، سازمان انکشاف و همکاری، سازمان ملل، بانک جهانی، سازمان بین المللی کار و سازمان تجارت جهانی درین نشست عالی شرکت نموده بودند. (33)

در اوج بحران مالی جهانی، گروه بیست در سال 2008 با این ادعا عرض اندام کرد که نقش کشور های پیرامونی شامل در گروه بیست را بصورت عام ودر «صندوق بین المللی پول» بصورت خاص تقویت نماید. ازین طریق بایست زمینه همکاری عملی مناسب در مهار کردن بحران مالی آماده میگردد. بعد از مشورت های دور و دراز در جریان سال 2009، که بیانگر تفاوت های نظری بین کشور های خود مدار و کشورهای پیرامونی خوانده میشوند، وزرای مالی و روسای بانکهای مرکزی گروه بیست موفق شد تا در اواخر اکتوبر سال 2010 در گیون گیو (Gyeongju) ، شهر کوریای جنوبی درمورد رفورم «صندوق بین المللی پول» به توافقات برسند. به این ترتیب یک مانع بزرگ از سر راه نشست عالی سران گروه بیست در سیول بر داشته شد. یکی از نکات مهم این توافقات دگرگونی سهمیه ها، بشکل تنزیل سهمیه های کشور های خودمدار و افزایش سهمیه های کشورهای پیرامونی در صندوق بین المللی پول بود. به طور مثال چین بعد از امریکا و جاپان در مقام سوم قرار گرفته و به همین ترتیب کشورهای دیگر از قبیل برازیل و هندوستان دارای سهمیه های بیشتر خوانده میشوند. (34) همزمان با این گام، کشورهای اتحادیه اروپا، به اثر فشار ایالات متحده امریکا حاضر شدند تا به نفع کشور های پیرامونی در هیئت رئیسه صندوق بین المللی پول از دو کرسی خویش صرف نظر نمایند.

بعد از تو افقات در باره صندوق پولی که منجر به افزایش نسبی نقش کشورهای پیرامونی گردیدند، مسایل مهم اقتصاد جهان در محور نشست سران کشور های گروه بیست قرار گرفتند، از جمله انسجام هر چه بیشتر بازارهای مالی جهانی و راه حل برای عدم توازن روز افزون اقتصاد بین المللی نکات اساسی مذاکرت را میساختند.

ایجاد توازن دوباره، از مدتها به اینسو فضای همکاری های کشورهای بزرگ را مکرر ساخته است. یک نظر گذرا به گذشته ها این نکته را روشن می سازد، که بعضی کشورهای خود مدار، بخصوص ایالات متحده امریکا بیشتر از توانایی های تولیدی خویش مصرف نموده و در مقابل برخی از کشور های پیرامونی مانند چین بیشتر از توانی های اقتصادی خویش پس انداز نموده اند. باز تاب این تلاقی "اضافه مصرف" و «اضافه پس انداز» در کسر بیلانس تادیات ایالات متحده امریکا و مازاد بیلانس تادیات چین مشاهده میگردد. (35)

بدون در نظر داشت مسئله مولدیت تولیدی و بکاربرد قوای کار ارزان، که با «شبه انباشت اولیه» در چین رابطه نا گسستگی دارد، ایالات متحده امریکا مازاد بیلانس تادیات چین را تنها محصول سیاست اسعاری چین دانسته و ادعا می نماید که آن کشور بایست ارزش پول خویش را که تا بع بازار آزاد تبادل اسعار نمی باشد، افزایش دهد. ازین طریق، گویا نرخ تبادل بازار آزاد و یا گسترش محدوده نوسانهای نرخ تبادل منجر به توازن دوباره اقتصاد جهانی می گردد. درین مورد رهبران چین با حساسیت های جهانی آشنایی کامل داشته و قبل از نشست سران در سیول محدوده نوسانهای یوان (Yuan) ، واحد پول چینی را گسترش دادند.

5.2. اعلامیه نشست سران کشور های عضو گروه بیست در سیول

با در نظر داشت نشست سران گروه بیست در نومبر سال 2008 و پیمان این نشست درمورد ثبات بخشیدن نظام مالی جهان و اخذ تدابیر جداگانه در جهت دست یابی دوباره به نرخ رشد مناسب، سران کشور های گروه بیست درمحدوده «برنامه کاری سیول» به یک سری از توافقات دست یافتند. (36) سران کشور ها تعهد مینمایند که در جهت احیای و تداوم رشد اقتصادی تدابیر لازم در سطح سیاستهای اقتصاد بزرگ (macroeconomics) اتخاذ نموده و در بخش تعیین نرخ تبادل از بکاربرد تدابیری صرف نظر نمایند، که منجر به رقابت های تخریبی میگردد. به تاسی ازین اعلامیه نرخ اسعار بایست از طریق میکانیزم بازار آزاد تعیین گردد و براین مبنا بایست باز تاب دهنده ارقام واقعی اقتصادی باشد. علاوه بر آن بایست یک سری از تدابیر اقتصادی در جهت دگرگونی های ساختاری بنیادی با در نظر داشت بلند بردن سطح استخدام و رشد پایه دار اتخاذ و بکار برده شوند. سران کشور های گروه بیست بر تصامیم «رفورم صندوق بین المللی پول» صحه گذاشته و تائید نمودند که این صندوق بایست ساختار جدید اقتصادی، بویژه نیروی اقتصادی گروه کشور های «نوخاسته» را منعکس نماید. در راستای نظام مالی، گروه بیست خواستار همکاری های بیشتر به هدف حفظ سیالیت موسسات مالی و

نگهبانی موثر آنها شد. گروه بیست در اعلامیه خویش در محدوده «مصالحه نامه انکشاف سیول برای رشد مشترک» خواهان همکاری بیشتر با کشور های «رو به انکشاف» و درین میان با «عقب مانده ترین کشورها» گردیده، تا سطح تولید آنها افزایش نموده و در راه «توازن دوباره» قدمی موثر برداشته شده باشد.

اهداف و تعهدات مذکور که در اعلامیه سران کشور ها بشکل موجز به آنها اشاره میشود در اسناد ضمائم بار دیگر و با تفصیلات لازم مورد بحث قرار گرفته و با تفصیل ارائه میگردند.